

Fői

Akit zavart a Marx-kép

Váltó

KÖZGAZDASÁGI EGYETEM

ÁTUTALÁSI POSTAUTALVÁNY

Ft _____ f, azaz
Ft _____ fillérről

A befizető neve és címe: _____

232-90142-5268
száma javára

Befizető az: _____
Elterjedő az: _____

Készenbepozíció

Az összeg rend: Utóvizsga díj

ÉRTESÍTÉS

Ft _____ f, azaz
Ft _____ fillérről

A befizető neve és címe: _____

Jóvá az: _____

232-90142-5268
száma javára
Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem, Budapest

FELADÓVEÉNY

Ft _____ f, azaz
Ft _____ fillérről

A befizető neve és címe: _____

232-90142-5268
száma javára
Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem, Budapest

Befizető az: _____
Felső aláírás: _____

A teherhivatalt követő bérlet

Rémálom

A DIMITROV TÉREN

II. évfolyam 1. szám, 1990. február 8.

HTT-pályázat

Az egyetem öntevékeny hallgatói szakmai munkájának összefogását, segítségét, ösztönzését, képviselőtét ellátó kormányzati testület, a Hallgatói Tudományos Tanács (HTT) ezúton pályázatot hirdet.

A pályázaton részt vehetnek az egyetem szakmai, tudományos tevékenységet (is) végző öntevékeny hallgatói szervezetei, csoportjai, illetve bárki, aki ilyen tevékenységet kíván folytatni. Az 1990. szeptember 15-ig terjedő időszakban az ilyen irányú hagyományos munkákon kívül az új ötleteket, kezdeményezéseket megkülönböztetett figyelemmel várjuk.

A pályázat anyagi fedezetét a Köz-gazda Alapítvány által együttlüködési szerződések útján megszerzett vállalati, intézményi támogatások biztosítják.

A pályázati kéréseknek tartalmazniuk kell a tevékenység leírását, részletes költségvetését. A jelen pályázat útján elnyert pénzek felhasználásáról tételesen el kell számolni 1990. szeptember 20-ig. Felhívjuk azoknak a csoportoknak a figyelmét, akik az előző pénzosztásnál, 1989. őszén kaptak támogatást, hogy a pályázat feltételeinek megfelelően 1990. február 12-ig tételesen el kell számolniuk. Amennyiben valamely érintett csoport a megjelölt határidőig nem tud, vagy nem teljes mértékben tud elszámolni, úgy az el nem számolt pénzek visszaszállnak a HTT-re, a következő évre automatikusan át nem vihetők, azokat újra meg kell pályázni.

A pályázati kérések beadási határideje és helye: 1990. február 12., hétfő, a Hallgatói Tudományos Tanács irodája (I/143.).

Az elbírálást a pályázók részvételével a HTT végzi el február végéig.

Hallgatói Tudományos Tanács

Közgaz D.C.

FEBRUÁR 9.

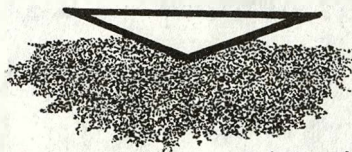
Koncert: KFT, filmek: Batman - A denevérember, Pénzmánia. Video: Monty Python-videobemutató, bevezeti: Galla Miklós. Disco, teaház, salátabár, casino.

Közgaz D.C.

FEBRUÁR 16. (előzetes)

Koncert: Slamovits István és a NO.

Papp Zsolt, a Filozófia Tanszék vezetője rövid bevezetővel összekötött beszélgetésre invitálja a T. hallgatókat február 15-én, csütörtökön 14.00-kor. Téma: Mire jó a filozófia - 1990-ben? Helyszín: a plakátokon.

Váltó

7. szám
Kiadja: az MKKE ET Hallgatói
Tagozata

Főszerkesztő: Marsi András
Munkatársak: Békési László, Burget
Eszter, Lovász Tamás, Masztis
Tamás, Szalay Szabolcs

Készült: az MKKE nyomdájában,
1600 példányban

Felelős kiadó: Iván Gábor

Szerkesztőség (Öntevékeny Csoportok
Irodája): E 165, tel.: 117 6692
HT: E 146, tel.: 118 6855/134, 194

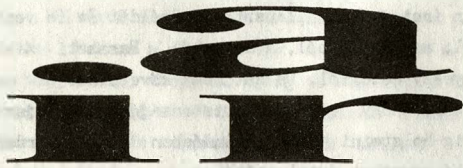
Váltó **2** ötlév

EDJB

Az EDJB közleménye az 1989/90-es tanév 2. félévében a hallgatóknak járó kifizetések rendjéről:

- február 16-19-20. húspénz: I., II.
szociális támogatás: II., III.
negyedéves szakmai gyakorlatának pénzei
- március 8-9-12. tanulmányi ösztöndíj: II., III.
- március 27-28-29. húspénz: III.
szociális támogatás: IV.
tanulmányi ösztöndíj: IV.
- április 24-25-26. húspénz: IV.
szociális támogatás: V.
tanulmányi ösztöndíj: V.
- május 15-16-17. húspénz: V., VI.
szociális támogatás: VI.
tanulmányi ösztöndíj: VI.

University of Economic Sciences, Association of International Relations
H-1093 Budapest, Dimitrov tér 8. 1/165. Phone: [36 1] 117 6692

Akik a kölni diákcsere-re jelentkeztek, február 15-én 17.30-tól a II. előadóban írják a nyelvtani és országismereti tesztet. A kijutás másik feltétele egy kb. 8-10 oldalas dolgozat megírása magyarul, amelynek témáit a nyelvtani teszt megírásakor ismertetjük. Ennek beadási határideje február 23., szerda.

Akik pozitív választ kaptak Norvégiából az ISFIT 90 konferenciára, azok írják fel a nevüket és címüket, telefonjukat az I/165-ben kiragasztott plakátra. Szeretnénk az egyéni jelentkezőket csoporttá szervezni, és így anyagi támogatásra is számíthatunk.

A HT és az ÖCSI

Kedves Feri! A Váltó legutóbbi számában a Veled készült INTER-LYUK-ban szerepel néhány megjegyzés, mely félreértésre adhat okot.

Ami valójában tollat ragadtatott velem, az az a mondatod volt, amely szerint "(az ÖCSI) annyiban a KISZ jogutódja, hogy az eddig ott működő szervezetek (például az SG, a HT, az Instruktorok) továbbra is eredeti vagyonyukkal és működési körükkel dolgozhatnak". Egy pillanatra megállt bennem az ütő, s szeretném, ha tisztáznánk, hogy a HT, amely úgy vélem kínosan ügyel arra, hogy ideológiamentes legyen, és ne kerüljön más tevékenységcentrumok fölé, szóval a HT soha nem működött a KISZ keretein belül. A dologhoz hozzátartozik, hogy a HT két és fél évvel ezelőtti létrejöttékor a KISZ Bizottság példaértékűen és általam nagyra értékeltlen mondott le érdekvédelmi jogosítványairól, átadva azokat a Hallgatói Tagozatnak. A KISZ-szel a továbbiakban annyi volt a kapcsolatunk - a valóban ott működő tevékenységcentrumokkal meglévő kapcsolatainkon túl -, hogy a KISZ Bizottság számláján volt a HT pénzének egy része is.

A másik dolog, ami talán szintén említést érdemel, az az, hogy az ÖCSI alapítói között elsőként említetted a HT-t, ami így nem állja meg a helyét. A HT üdvözölte az ÖCSI megalakulását, de az alapításában csak annyiban vett részt, hogy van egy HT-tag az alapítók között. Hangsúlyozni szeretném, hogy a HT pozitívan viszonyul az ÖCSI-hez, álláspontunk a személyi belépéseket illetően azonban még nem teljesen kiforrott, s hogy azzá váljon, talán segíthetne egy cizelláltabb Alapszabály.

Kedves Feri! Azt hiszem, nem sok újdonságot mondtam Neked, lehet, hogy én végül is csak a fogalmazási bakik miatt fogtam tollat. De talán sokaknak hasznos ez a kiegészítés.

Baráti üdvözléssel:

I.G.

Váltó Forgatható, értékes) papír

Váltó

3

örlés

(Apró, Körös és a visszatérő Csongrádi a régi mozgalmárokról és az egyetem perspektívájáról beszélgettek. Vezér a fiatalokkal ebédelt, és ismét szóba került a tarthatatlan kollégiumi helyzet. Sümegi hallott néhány érdekeséget a könyvtárban, többek közt Sallai cipőjének csikorgását, valamint a Báthoriról szóló sztorit kétszer is.)

A TANSZÉK

7. rész

Írta: Böhm - Sümegi

Játszódik: 1990-ben,
a Mintagazdaságtan tanszéken

(Gizike a titkárságon hallgatókkal vitatkozik. Egyikük: Romos Tibor, tavaly Gizivel együtt volt a Kari Tanács tagja.)

KG: Értsétek meg, ha estig itt lesztek, akkor sem fogják megváltoztatni a jegyeket!

RT: Na de ha egyszer 80 százalék megbukott, mikor máskor 10 százalék se, akkor nem biztos, hogy bennünk van a hiba!

KG: Vezér tanár úr idén bekeményített, és ez nagyon helyes. Különbösen is, a hallgatók az egész karácsonyi szünetben csak a romániai híreket nézték a tévében, most meg csodálkoznak, hogy miért nem sikerül átmenniük.

Egy Hallgató: Na de az mégis csak furcsa, hogy az egyik könyvből, amiből 650 oldalt kellett elolvasni, csak két példány volt meg a könyvtárban, azt is kivették még december elején, és nem vitték vissza.

KG: Nem csak ez az egy könyvtár van Budapesten, és különben is az év elején már tudtátok, hogy mit kell elolvasni, volt rá fél évetek.

RT: Álljon meg a menet, tavaly a Kari Tanácsban még éppen te hangoztattad leginkább, hogy csak úgy vezethetik be a reformot, ha a tanulási feltételek biztosítottak. A kimenő évfolyamoknak is, meg a bejövőknak is...

KG: Ezen most már kár rágódní, január közepétől már úgyis ismétlődnek a kérdések, beírlak benneteket, mondjuk, 27-ére.

x x x

(Doy Endre a szobájában egy hallgatóval kettesben:)

DE: És tényleg, maga hozzám jár blokkra?

H: Nemcsak blokkra, szakszemináriumra is.

DE: Érdekes, nem emlékszem magára. Na üljön azért le, kíváncsi vagyok, mi a véleménye erről az egészeztől.

H: Már hogy miről?

DE: Hát itt volt például ez a Ceauescu. Látja, ez hogy megjárta! Pedig a közmondás is azt mondja, hogy a suszter maradjon a kaptafánál.

H: Azért az a per nem volt igazán tökéletes...

DE: Nem, nem, de a lényeg megkérdezték tőle: hogy miért

exportált mindent, és miért éhezett ki a lakosság? Remélem, itt is nyitva volt a füle az illetékeseknek...

H: Reméljük...

DE: Egyébként igaza van magának, amit itt leadnak meg feladnak, az nemhogy tanulhatatlan, de értelme sincs. Én se értek egy-két kérdést, de ezt csak magának mondom. (Kotorászni kezd a fiókjaiban.) Képzeld, tavaly kicserélték az irattár ajtaján a zárat, mert megneszelték, hogy én mindig megmutatom a blokkosaimnak a zéhát. Na de hát tudja, hogy mi van. Egy vodka a műszerésznek, és nő problem. Itt is van! Várjon meg itt, de csak a két húszpontost nézem meg, és ne írja föl, csak jegyezze meg. Egy pillanat...

x x x

(Vezér Károly az Egyetemi Tanács ülése előtt eszmecserét folytat Kész L. Etellel, a Szocializmus és Katasztrófa tanszék nemrég kinevezett vezetőjével.)

VK: Kedves Etus, boldog új évet neked!

KLE: Oh, neked is, Károly, meg boldog névnapot, most lesz, ugye?

VK: Nemsokára. Mondd, ti hogy álltok a vizsgáztatással? Nem lehet könnyű több ezer embert levizsgáztatni.

KLE: Oh, nem probléma. Rájöttünk, hogy elég, ha mindenki ír egy minimumtesztet, utána már biztos ötöst kapnak. Az egyetlen gond, hogy a minimumteszten 900 ember elvázott.

VK: Jó kis teszt lehetett az is!

KLE: Pedig hát csak a tananyagot kérdeztük. Arról igazán nem tehetünk, hogy a tanárok számára a tananyag kicsit zavaros volt, és csak azokat a fejezeteket adták le, amit ők maguk is megértettek. Pedig igyekeztünk közérthető formában írni, néhány illusztratív példát át is vettünk a Kacsából, az Erotikából, a Dátumból, Haraszi Miklóstól és Tölgyessy Pétertől. De hát nem követelhetjük meg az óraadóktól, hogy egyforma biztonsággal mozogjanak a schleswig-holsteini költségfeladásban és az Erdei-Bibó koncepció amerikai értelmezésében.

VK: Na, nem, ez tényleg sok egy embernek. De mi lesz az átlagotokkal? A hallgatók nektek fognak esni, ha nagyon rossz lesz.

(Közben bejön Erőd Tihamér, az Integratív tanszék vezetője, és érdeklődéssel hallgatja a beszélgetést.)

KLE: Hát, ha sikerül a teszt, akkor a megajánlott jegyet kapja mindenki.

ET: Hát bocs, hogy beleszólok, de ez nekünk is nagy probléma volt. Aztán kitaláltuk, hogy aki emelt szinten tanul Integrativitást, az négyest vagy ötöst kap, aki nem, az kettest vagy hármast.

KLE: És az anyag?

ET: Az alapján úgyse lehet szelektálni, meg se tanulják. Az előadásokra úgy ötvenen jártak. Pedig biztos tippetekadtunk a jövő nagy menedzsereinek. Megjósoltuk, hogy a jövő nagy üzlete a rovarpatogén fonalférgek termesztése lesz. Ha pedig nagyon rosszul állunk, akkor egyszerűen felrendeljük egyik legtöbbet dolgozó oktatónkat a jugoszláv határszélről. Biztos módszerei vannak az átlag lenyomására.

VK: Csak nem a Kuvikra gondolsz? Múltkor beszélgettem vele elméleti kérdésekről, és kiderítette, hogy Antonio

Gramsci elmélete ókori elmélet, mert Rómában született. A másik ötlete az volt, hogy Milton Friedman magyar származású humorista, akinek az eredeti neve Marton Frigyes, persze Marx Károly meg Nobel-díjas monetarista volt. Hát ez összekeverné Leonard Bernsteint Leonyid Breznyevvel!

KLE: Hahaha! Szerencse, hogy nem most vizsgázik angol nyelvtanfolyamból, ahol ilyen elméletekkel foglalkoznak. Bár, ami azt illeti, elég, ha rossz időpontot diktál be a titkárnőnek, és máris oda és akkor megy vizsgázni, amikor csak akar.

ET: Ilyen rendezett állapotok még a Húsofazolek tanszéken vannak, bár elvileg ők éppen a különféle szét-, össze-, át- és berendezéseket tanítják.

KLE: A húsofazolek Főző mondta is nekem, hogy jó lenne ez az egyetem, csak ne lennének hallgatók.

ET: Visszatérve a történetre, az egyik barátom fia kiváló húsofazolek, és a vizsgadolgozatát meg is főzte. Az eredményhirdetésnél derült ki, hogy sajnos eltűnt a dolgozat. Állítólag elveszett. Legközelebb már a vizsgát is elfelejtik. Mindenesetre a fiúnak újra kellett főznie az egészet.

VK: Az mind semmi. De a Borókaipar második zéháját olyan szédületes tempóban javították ki, hogy a javítóvizsga előtt tíz perccel rakták ki az utóvizsgázók névsorát.

ET: Biztos erre is jól felkészültek a diákok, ahogy szoktak.

VK: Nem volt gond, mert a vizsgáztatónak hasmenése volt, álmatlanságban szenvedett és sürgősen el kellett olvasnia a napilapokat. Úgyhogy sokat nem tartózkodott a teremben.

ET: Hát persze, mindenkinek fontos a teljesítmény. A Menedzserképző tanszéken például Nedeczky megadta az összes tanszéki dolgozó összes megjelent művét kötelező irodalomban. Elvégre mindenkinek érdeke az eladott példányszám növelése. Persze a diákok egy kukkot sem értettek az egészből, pedig, ahogy az újság is megírta, a szakma legjobbjai adták elő elméleteiket. Éppen ezért a zéhán mindenki ugyanazt írta, és szorosan egymás mellett ültek. Nem lehetett kétséges az eredmény.

KLE: Kicsit fordított a helyzet a Telefonkönyv tanszéken. Miután tavaly megrótták őket, hogy miért nem adnak ötösnél rosszabb jegyet, idén struktúraváltást hajtottak végre. Anekdota tanszékvezető most már elzárkózik attól, hogy az üggetőn írja be a jegyeket. De például még mindig két-három telefonálás, értekezés és pisilés közben vizsgáztat, majd az anyag alapos átbeszélése után jól megalapozott jegyet ad.

ET: Kíváncsi vagyok, mit mond majd Csonka, ha értékelni fogják a tapasztalatokat.

VK: Eh, minden a legnagyobb rendben, spenót folyik az ereimben. De ülünk le, mert kezdünk. Miért nincs még itt a kávé?

x x x

(Egri Attila és Vető Endre tanítványaikkal az egyes előadó előtt.)

VE: Gyerekek, nem kell izgulni, legfeljebb visszajöttök még egyszer.

Egy Tanítvány: Könnyű nektek, ti mindenből jók vagytok.

VE: Nem úgy van az. Mert mondjuk Mértékelméletből csúnyán

leégtem, de aztán Vizilófiából összeszedtem magam. Így amit elvesztettem a Vámosin, azt visszanyertem a Révész-szen.

Egy Másik Tanítvány Attilához: De te már végeztél, nem?

EA: Hát most mit csináljak, ha egyszer el lehet halasztani a Szemlélettörténetet?

Harmadik Tanítvány: Csak azt mondjátok meg, hogy miért jó, hogy írásbeli van Mintagazdaságtanból. Nem öriülség ez?

EA: De igen, Vezér sem akarta, de ezeket az ügyeket Paprikási saját hatáskörébe vonta. A bukási arányról meg ne is beszéljünk.

VE: Na, menjünk, mert vár a japán. Legyetek jók!

(Elköszönnek, átmennék a négyes előadóhoz, beállnak a sorba tolmácskészülékért. Meglátja őket Kopeczky Miki, kezében egy csomó cédulával.)

KM: Szervusz, Attila, válassz egy kérdést, amit fölteszel a japán miniszterelnöknek.

EA: Egészen spontán és fesztelenül?

KM: Ez nem okozhat gondot, úgyis a szakkollégisták adták le a kérdéseket. Bandi, te is válassz!

VE (suttogva): Sajnálak, Kópé, be vagyok rekedve. (Köhög.) De ha tudsz valami jó bulit...

EA: Ez jó lesz: "Hol és mikor húzná meg a japán-magyar határt?"

KM: Oké, majd szólítanak, hogy mikor kérdezz. Nem láttok még itt valaki ismerőst?

x x x

(Körös, Sallai és S. Neki zéhájavítás közben beszélgetnek az utolsó vizsganapon.)

KB: Igaz, hogy a Futó Peti el akar menni?

SNI: Beszélt Vezérrel, de még gondolkodik. Emlékeztek a Kerek Kobakra?

SJ: Hogyafenebene? A legnagyobb svindler, akivel találkoztam.

SNI: Kobak egész ideig a PM-ben volt, s most átment egy káeftéhez, amire két hónapja mint osztályvezető csinálta meg a szabályozókat. Most halálra keresi magát. Ő hívta Pétert, és ő is háromszor jobban járna, ha elmenne... Na, ez ötös.

KB: Te is jobban jártál volna, Jóska, ha a kommunista dédnagybátyádra tekintettel lakást kértél volna az ötödik kerületben, s már képviselő is lehetnél.

SJ: Belőlem nem lesz politikus. De az már biztosnak látszik, hogy az új külügyminiszter mindenképp az egyetemről kerül ki. A hatosra elég felsorolásszerűen, ugye?

SNI: Persze. Node ahhoz mit szólsz, hogy kirúgtak benneketek a tévéből.

SJ: Engem ugyan nem, de lehet, hogy legközelebb már a Rózsa Gyuri vezeti A hetet. Ha ez jó a nemzetnek...

KB: Én ezt nem értem, ez ma a hatodik egyesem.

SNI: És ahhoz mit szóltok, hogy megint Nádor utca lesz a Münnich Ferenc utca, viszont a Ferenc körút ezután Münnich Ferenc körút lesz.

KB: Tényleg? Akkor mégis csak népfrontos vonal van...

SJ: Béla, Béla, te nem javulsz, te mindent beveszel.

(folytatjuk)

A K I T Z A V A R T

"Szegény szakállas álmodozó néz itt rám és zavar engemet" - mondta Glatz Ferenc művelődési miniszter úr, amikor egyetemünk tanácsstermében december 15-én találkozott az OFÉSZ (Országos Felsőoktatási Érdekképviseleti Szövetség) képviselőivel, valamint a szervezet részét képező Közgáz HT-vel. Mennyire más is az, ha az Egyesült Államok elnöke tesz kritikai megjegyzéseket Marx munkásságára, vagy a tisztelt miniszter úr, aki pedig nem mondhatja el magáról, hogy semmi köze sem volt a tudományos szocializmushoz.

A miniszter úrral folytatott beszélgetés a tárca vezető expozéjával indult, amely egy magas retorikájú, teátrális hatásoktól sem mentes, szinte rutinból előadott választási beszédhez hasonlított talán leginkább. A miniszter úr az oktatásügy egészének jövőjéről szolt, mely része egy társadalombiztosítási koncepciónak, amely alanyi jogból kiinduló képzési rendszert vázol, diktatúra és irányítás helyett menedzselést és széleskörű autonómiát ígér.

A miniszter úr szavaiból kiderült, hogy az egész magyar oktatásügy fellendítésének elkötelezettje. Nagyot kíván lépni a felsőoktatás terén is. Elgondolásai a következő csomópontok körül sűrűsödnek:

- Az egyetemi autonómia kiterjesztése. Megkérdeztük, ezt hogyan tudja azzal a gyakorlattal összeegyeztetni, hogy az ún. "Budapesti Tudományegyetem" elképzelés az érintett egyetemi tanácsok megkérdezése nélkül került a kormány asztalára? Azt a választ kaptuk, hogy az intézményi tanácsok véleményét ki fogják kérni, senki nem kíván az egyetemek feje fölött dönteni. Ezt, utólag, jó volt hallani...

- A felvételi keretszámok jelentős bővítése. Teljesen igazat adok a miniszter úrnak, hogy a gazdaság korszerűsítését az oktatással kell kezdeni. Ehhez persze magasabb oktatói fizetésekre, több épületre stb. lenne szükség - s ezekre ismét hangzott el ígéret -, hogy az évfolyamelőadásokat ne a Duna-part lépcsőin kelljen megtartani.

- A hallgatók állami dotációjának megváltoztatása. A miniszter úr munkatársainak számításai szerint egy hallgatóra egy évben (89-es áron) átlagosan 25 ezer forintot költ a költségvetés húspénz, menzatómogató, szoc.tám. és tanulmányi ösztöndíj formájában. Az elképzelések szerint ezt az összeget megkapnák a hallgatók. Az ötlet racionális alapja, hogy legyenek mérhető a diákokra fordított anyagiak. Az a fontos kérdés azonban nyitva áll, hogy a hallgatói juttatások alanyi jogú és teljesítményhez kötött része közötti arány milyen lesz, s főként ki, s hogyan állapítja azt meg.

- Tandíjrendszer. (Ezt a következő tanévre még nem tervezik bevezetni. Vagyis az azt követő évben igen?!) A tárca elvi megközelítése, hogy ha mindenkinek lehetővé teszik a tanulást, akkor mindenki fizesse is meg. Ezt az érvelést a magam részéről nem tartom helyesnek, kifejezetten veszélyesnek ítélem. Számomra az az alanyi jog a felsőoktatásban, hogy bárki megpróbálkozhat a bejutással. Még a sokat szidott felvételi rendszert is hajlandó vagyok védelmembe venni: számomra a tudás, az intelligencia, és nem a családok anyagi helyzete lehet csak fokmérője annak, hogy ki lehessen részese a felsőoktatásnak.

Hírnök jó, s

Pénzügyi tanszéki fórum

A rideg valóság

Nagy várakozással tekintettem a pénzügy tanszék nem nappalis hallgatóknak meghirdetett fóruma elé. Legalább tizenötén személyesen jelezték nekem, hogy ott lesznek. Negyedmaggal adtuk a végső létszámot. Nem értem ezt a hallgatói félelmet...

A légkör végig vitázó volt, sok ellentmondó vélemény feloldás nélkül maradt, de négy óra múltán ezzel együtt szokatlanul szívélyes légkörben végződött. Pontokba szedve igyekeztem beszámolni a kérdéskörökről. Hallgatói képviselőként (meg egyáltalán hallgatóként) úgy hiszem, hogy a számomra vités pontok kimondásával nem rontok hallgatói érdekeket.

Kezdem a jó hírekkel

1. Előadásorozatot indít a tanszék Korszerű pénzügykérdések címmel az összes évfolyam összes pénzügyes (és nem pénzügyes) hallgatója számára. Az előadás és vitasorozat szervezésében, lebonyolításában aktív hallgatói közreműködésre számít a tanszék. Lehet a meghívandó előadók személyére javaslatot tenni, az előadásokra kérdéseket összeírni, hallgatói véleményeket, kérdéseket képviselni, utólag írásban értékelni, esetleg szakdolgozathoz kapcsolni az elhangzottakat, stb.

2. Örömmel támogatná a tanszék a nem-nappalis hallgatók munkahelyeikhez kötődő "üzemlátogatások", szakmai előadások, viták stb. látogatását, hallgatói szervezését.

3. A jegyzetboltban nem kapható jegyzeteket, példatárakat, ha a könyvtárban sem lelhetik fel a hallgatók, próbálják megszerezni a tanszék segítségével (mint most Riesz Miklós jegyzetét).

4. A tanszéki vezetés örömmel venné, ha pénzügyes tankörönként egy-két érdeklődő hallgató vállalkozna a tanszék és a hallgatók közötti közve-títésre, tájékozódásra. Ez nyilván csíráját jelentené a hallgatók formális tanszéki képviselete kialakulásának.

Folytatom a meglepetésekkel

5. Felmerült hallgatói javaslatként, hogy hirdessen proszemináriumot is, vagy ahhoz hasonlót a pénzügyi tanszék. "Tömegoktatásban" erre nincs lehetőség - válaszolta a tanszékvezető. Nem amerikai magánegyetemen vagyunk, hanem egy lerongyolódott pesti intézményben. Csak az összes hallgatót, a nagy többséget megmozgató akciónak lehet helye, ha van rá pénz, stőmegével egyöntetűen érdeklődő hallgatóság.

6. Hasonló megítélésre jutott az a javaslat, amely szintén az egyéni érdeklődés, gondolkodás kifejlődésének segítésére vetette fel egyéni tanulási program témakörében konzultációk, nulladik dolgozatok lehetőségét a kifutó évfolyamokon is. Ilyesmire a tanszékvezetői vélemény szerint sajnos ugyancsak nincs pénz tömegoktatás keretében, sem kivétel nélkül egyöntetű igény a hallgatóság soraiban, a kifutó évfolyamokon. Az I-II. évfolyamon amúgy is kezdődik valami hasonló.

7. Az egyetemen széles körben elterjedt vélemény

A M A R X - K É P

- Diákautonómia. A miniszter úr szerint a diákautonómia elsősorban az egyéni autonómiát kell, hogy jelentse. "Helyes-e, hogy a diákautonómia egyenlő azzal, hogy hallgatók is részesei az egyetemi tanácsnak?" - tette fel a miniszter úr magának a költői kérdést. Emellett sem tisztémél, sem hallgatói létemél fogva nem mehettem el szó nélkül. A miniszter úr meg-hökkenést tanúsító kérdésekre elmondta, én "félreér-tettem" őt, ő igenis híve a szervezeti diákautonómiá-nak, nem tudja elképzelni, milyen érdekei fűződhetné-nek egy intézmény vezetőségének vagy a minisztériumnak a hallgatói tagozatok jogai megnyirbálásához (?!). Majd kijelentette, hogy jónak tartja a hallgatók jelenlétét az intézményi tanácsokban, és senkinek sem áll szándékában ezeket a hallgatói testületeket jogai-kban korlátozni. Ide kívánczok egy "sic!", hiszen a miniszter úr pár hónapja az ELTE-n kifejtette, hogy ő a hallgatók nélküli (!) intézményi tanácsokban gondol-kozik a jövőt illetően - igaz, azon a találkozózn kizárólag oktatók vehettek részt...

A miniszter úr még számtalan kérdést kapott, talán további kettőről mindenképpen érdemes szólni. Fábri Gyuri, az OFÉSZ képviselheti megbízottja megkér-dezte, hol van a minisztérium szerepe a felsőoktatás reformjában. Erre igazán kézzelfogható választ nem kapott, nem is kaphatott, hiszen én úgy érzem, a kérdés roppant finoman arra kívánt utalni, hogy a felsőoktatás reformja nem lehet "egyemberes" feladat.

Elhangzott az a fontos kérdés is, hogy miért van még életben az a jogszabály, amely a felsőoktatási érdekvédelmi jogosítványokat a KISZ-re ruházza, ami-

koris már a több mint két éve megjelent új játéksza-bályok szerint a hallgatói érdekeket az egyetem fórumain nem a KISZ, hanem a hallgatói tagozatok képviselik. A válasz, amely számomra igen "elkenőnek" tűnt, a miniszter úr egyik helyettesétől származott, s körülbelül úgy foglalható össze, hogy a jogszabályok átírása nem lényegi kérdés, a felsőoktatás hallgatói érdekvédelme terén (?!).

Ami a beszélgetés sajtóvisszhangját illeti - itt olvastatok. Az MTI, amelyet nem mi, szervezők, hanem minden valószínűség szerint a minisztérium hívott meg, egyetlen sortsem közölt a találkozósról. Sőt, mikor egy általunk meghívott újságíró lépett a terembe, a miniszter úr gyorsan odahajolt hozzám: "A sajtót ki hívta meg?"...

Az egész beszélgetés során számomra úgy tűnt, hogy egymás feldobott labdáit puffogtattuk. Ezért határozott véleményem, hogy a legközelebbi "fordulót" addig nem szabad megtartani, amíg a miniszter úr feketén-fehéren meg nem jelenteti felsőoktatáspolitikai koncepcióját, amelyet egyébként már október közepére ígért...

Összefoglalva elmondható, hogy a beszélgetés igen tanulságos volt, az OFÉSZ képviselői ha nem is megelégedetten, de nem is vereséget szenvedve állhat-tak fel a végén. Számomra a fő tanulság az volt, amit a miniszter úr egyik "kötözködő" kérdésemre "leke-zelve" hozzám hajolva súgott: "Vigyázzon velem, fiatal barátom, mert én már öreg róka vagyok." Rendben van, vigyázni fogunk.

I.G.

pihegve hallgat

mintájára a pénzügyi tanszéken sem aktuális az oktatók hallgatói véleményezése. Miből válogasson a hallgató, ha nincs pénz szélesebb körű oktatói kínálat megfizet-ésére? 14 estis hallgatónak belátható időn belül nem indítható két párhuzamos előadás különböző előadókkal. A tanszék nem tudna mit kezdeni a hallgatók vissza-jelzéseivel. Egyébként is hogyan ítélné meg a hallgató az oktatóját? Ne tekintsük varázspálcának a hallgatói véleményezést - óvott a pénzügyi tanszék vezetője.

8. Pedig volna mit visszajelezni a tárgyak szerkezetéről is. Például néhány pénzügyi, számviteli alapfogalom tisztázása nagyon hiányzik az első években mindazoknak, akik nem a PSZF-ről vagy a szakközépisko-lákból jöttek. Hallgatói szemmel elég következetlennek tűnik a pénzügyi tárgyak egymásra építkezése.

9. További illúziók - folytatódott a hallgatói képviselő kijózanítása -, hogy közgazdasági egyetemi hallgatóként közölni lehetne az egyetemi érdekeltségi rendszerrel szóló információkhoz. Szó sincs még hosszú távon az egyetem piacosításáról a belső érdekeltségi rendszerben. Legfeljebb csak kifelé - "de fordítsunk e kérdésen" - melyik hallgató akarna fizetni? Viszont egy belső zsetonrendszerben való gondolatkísérletnek semmi értelme, mert az "szimuláció" volna. Nem támogatható, hogy a hallgatói TDK, tantárgyi vizsgadolgozatok, vagy más céllal tanszéki segédlettel törjék a fejüket az egyetem belső érdekeltségi rendszerének piacosítási, korszerűsítési lehetőségein: mert a hallgatók nem illetékesek ezügyben.

A diáknak nincsen történelmi tudata

...azaz nem tudja sokszor, hogy ami ellen fel kívánnak lépni, azt esetleg más hallgatók kezdeményez-ték évekkorábban - érvelt Bánfi Tamás (visszatérve a tanszéki fórumra). Szerintem viszont arról nemcsak a hallgató tehet, hogy nem tudja. Éddig még az egyetemi tanácsoknak sem készültek jegyzőkönyvei, a hallgatók helyiérdekű ügyeiről még kevésbé készültek feljegyzések. De minden bizonnyal a helyzet is változó. És változnak a hallgatók, az oktatók, a tantárgyak, változik az egész világ.

Utóirat

Azóta a nappali hallgatók többszáz hallgatói aláírással fordulva az Egyetemi Tanácshoz simán elin-tézték egy "hasznos" ügyet (a 20-as évek szocialista közgazdasági ideológiája helyett más tárgyakból is vizsgálhatnák). A "történelmi tudat" helyett jól működő hallgatói érdekvédelemre, és ezt kedvezően fogadó egyetemre van szükség (úgy látszik, hogy ez a jövőben nem reménytelen). A fentiekhez hasonló ténye-ket, véleményeket, erőfeszítéseket minden hallgatónak meg kell ismernie. Ez is adalék ahhoz, hogy milyen tárgyat, szakot, oktatót válasszon. És természetesen: kislíphet, hogy a vágyak és a valóság vitájáról van szó, azaz hogy Bánfi Tamás csak közölte a naiv álmokból kijózanító valóságot.

Fáy Árpád
estis hallgatói képviselő

JÉG!

Váltó **8** ótlésV

3. Középső Jéghuli
1990. február 20.
Kisstadion
17-22^h

Bágyadtan ültem a szerkesztőség hűvös félhomályában (már megint nem működött ez a nyomorult radiátor), hasamban szelíden dolgozott az imént a menzán elfogyasztott kelkáposztafőzelék és a faszírtnek becézett zsemlegombóc. Az ablakon kinézve láttam, hogy kint sűrű köd gomolyog, és egy fekete macska a csarnok tetején fázósan borzolja a szőrért (ahogy magyartanárnőm mondaná, ez volt idáig a lírai betét – a szerk.). Na, ez is egy jó előjel – mormoltam, és néhai jósnőmre, Spehák Teréziára gondoltam, akinek örökérvényű igazsága még most is ott lapult agyam sötét sarkában: "a képzelet által szublimált valóságtöredékek transzformációja a metafizikai dimenzióba nem egyéb, mint a humánus konstans aggregátuma, amelyet misztikus jelentéskörrel sző át". Vagy ahogy Trapp István barátom ezt magyarra fordította (kopirájt béj Pista Trapp):

Ha már itt az előjel,
Eljön biz Ő, el Ő, el!
Valóban, ekkor még nem tudtam, hogy régi kenyerestársam, Jocika tart éppen ekkor a tett színhelye felé. Egy fél pillanat (ez az idő rövidegére utal – a szerk.), és már be is robbant, mint a benzinglevegő keverék. Akkorát rántott az ajtón, mint a hús. Bevetette magát a fotelba, mint a tavaszi búza, és rákezdet, mint a verkli (csak éppen nem kellett tekerni): "Öregem, ezt a gyűrődést! Most jöttem a humológia tanszékéről! Képzeld! (Ez a sok felkiáltójel a stílus élénkségére utal – a szerk.) Humológiából háromesélyest játszottam: nyitottam egy X-szel, azután a pótmérközést egyesre vettem, és miután visszatapsoltak, szőrtam nekik egy kettést. Annyi vért izzadtam, hogy Drakula is el lett volna belőle egy héttig! Úgy magoltam, mint a tök! A könyvem is olyan agyonforgatott volt már, mint egy jó filmes téma! Már kívülről tudtam az egész jegyzetet, akár egy szuszra is elfűjtam volna neked Magyarország humológiai adottságait! És akkor jött az az adatsor! Úgy kiborultam, mint Matula a ladikból! (De nem a Renz társa – a szerk.) Hát szóval, meg kellett abból állapítani, hogy a két gumimatracpumpa-szelepgyártó vállalat között hogyan osszam el a GMPSZGYTÓ-t, vagyis a GumiMatracPumpa-Szelepgyártás-Támogatási Összeget, amely a KÁGMPSZGYFH, vagyis a Központi Állami GumiMatracPumpa-Szelepgyártás Felügyeleti Hivatal adatsora volt. Tiszta örület! Úgy bepörögtem, mint a turbótrabant kereke a nedves macskakövön! De hagyjuk, mert még bezsongok, mint egy jobb poszméh! Erről jut eszembe!

Jocika az Egyetemen

Öregem! Szilveszterkor úgy begerjedtem, mint MZ/X: csap alá tettem, mert olyan tűzveszélyes voltam, mint egy benzinkút! A vérem alkoholtartalmának Szilveszterkor vett határértéke (lim(t → Szilv, alk. tart.)) 1 volt! Olyan részeg voltam, hogy még a Rózsa Gyurit is megcsókoltam volna! Ezt később a szememre is vetették. Aztán pedig jöttek a gigászi tusakodások, a zéhák. A megpróbáltatások után lankadtan aléltam el a díványon, mellkasom, mint a kovácsfűjtató, ütemesen föl-le járt. Agyam elszibbadt, mintha lidocain injekciót kapott volna, sóvárgó testem a pihenés édes örömeit vágyta. (Ez volt itt a lírai betét – a szerk.) Na mindegy, azért volt egy teljes hetem, hogy kipihenjem magam. Rám is fért, öregem, mert agyilag olyan kimerült voltam, hogy nem tudtam kimondani a büfékocsiban, hogy kérek egy sört. Csak annyit pihogtam, hogy sört, és aztán aláhulltam, mint egy aszott sivatagi vándor. Úgy kellett a csontjaimról elhessegetni a héjjakat. Aztán meg úgy feltöltődtem, hogy legszívesebben megzenésítettem volna a mikroökonomia könyvet! Bár igaz, ami igaz, már félúton le akartam szállni, de így van ez mindig, ha az ember duplán lát. Otthon aztán igen nehéz volt megindokolnom, hogy miért vagyok olyan boldog, főleg azután, hogy megmutattam az indexemet. Aztán meg annyit magyarázkodhattam, mint egy APEH-es. Igaz, ha az átlagra ÁFÁ-t tetünk volna, akkor sem lett volna sokkal több. Na persze, még az óvodás kisöcsém is értette a jegyeimet, pedig ők még csak kettőig tanultak számolni. Nem baj, év végére talán már a hármat is tanulni fogják. (Az elbeszélő itt a közeljövőre utal – a szerk.) De azért jól eltelt az az egy hét. Bár egy kicsit fárasztó volt, mert a haverommal sokat voltunk együtt, ő meg olyan elvont, mint a volgai hajók. Csak éppen nem mondja, hogy ee-juhnyem. Bár igaz, ami igaz, őt sem lehetne az orosz nyelv klasszikusai közé sorolni. Ha meg kellene szólalnia, ő lenne a Jazik-Gate botrány! Jaj! Most látom, hogy mindjárt fél őt! Indulok is, mert még sötétedés előtt ki szeretnék érní Tarkarétre, hátha már megint sztrájkolnak a buszsofőrök, és akkor gyalog kell mennem. Na, Ceau!"

Jocika úgy robogott ki a szobából, hogy a szomszédban a porcelánlajcs lefejtette a padlót ijedtében. A fotelba süppedtem, és lehajtottam egy pohár tejet (minden különösebb anyagi vonzat nélkül, a Váltó bankszámlájára). Azt mondják, nyugtat.

M. T.

Javaslat egy diákszövetség szolgáltatási tevékenységére

(kivonat Meleg József döntéselőkészítő tanulmányából)

Magyarországon mintegy 66.000 nappali tagozatos felsőoktatási intézményben tanuló diák van. Ebből kb. 30.000 Budapesten, mintegy 6.500 Szegeden, 5.000 Debrecenben, 4.500 Pécsen, valamint mintegy 20.000 hallgató kb. 40 városban folytatja tanulmányait. A területi koncentráció figyelembevétele azért lényeges, mert a szolgáltatások jelentős részét városi szinten érdemes megszervezni, és csak kisebb részét országosan.

Az érdekvédelmi tevékenységet folytató helyi szervezetek minden felsőoktatási intézményben megszervezhetők. Ezzel szemben a magas színvonalú, de finanszírozásigényes szolgáltatási tevékenységet is végző hallgatói (diák) szövetség reálisan csak nagyobb felsőoktatási centrumban (a felsorolt városokban) képzelhető el.

Ehhez a következőket javasolt biztosítani:

- a három vidéki felsőoktatási centrumban egy-egy 2 helyiséges, kisebb irodát, egy főállású és egy mellékállású alkalmazottat, egy-egy IBM XT számítógépkonfigurációt, nyomtatót, fénymásológépet és írógépet
- Budapesten egy nagyobb, 4-5 helyiséges irodát, 4 főállású alkalmazottat, egy AT és egy XT konfigurációt, egy nyomtatót, két fénymásológépet és három írógépet.

A következő szolgáltatások beindítása képzelhető el, illetve javasolt városi szinten:

1. Számítógépes munkatárskövetítés (mind a diákok, mind a munkaadók felé díjtalan)
2. Albérlet- és lakásközvetítés (a puszta információátvitelen túl szükséges marketingtevékenység is, pl. a szállásadók "becsalogatása" a rendszerbe. A szervező-marketing feladatok ellátására egy-egy díjazott team létrehozása javasolt városi szinten)
3. Fénymásoló-szolgálat (önköltségen, kezdetben a városi irodákban, később, lépcsőzetesen az intézményekben is)
4. Tanfolyamszervezés (elsősorban nyelvi és számítástechnikai tanfolyamok, non-profit jelleggel)
5. Hallgatói jogsegélyszolgálat (kettéválasztandók az intézményi tanácsadások és a városi irodák által nyújtott általános jogi tanácsadás, díjazott jogtanácsosokkal)
6. Sportszer-kölcsönzés (non-profit jelleggel)
7. Állásbörzék, vállalati utánpótlás fórumok szervezése

EZEKEN KÍVÜL országos szinten a következő szolgáltatások beindítása javasolt:

8. Vállalkozásszervezési tanácsadás (diákvállalkozások támogatása, valamint nyereség-érdekelte tanácsadás-szervezési szolgálat külső megrendelésre)
9. Könyv- és lapkiadás (hallgatói (diák) szövetségi lap, diákhirdetési újság, jegyzetek, szak- és TDK-dolgozatok, eseti kiadványok)
10. Nemzetközi diákcsera szervezése és ösztönzése (együttműködés a külföldi illetve nemzetközi diákszervezetekkel)
11. Hallgatói önszegélyező alap létrehozása (szociális támogatás egyedi elbírálással)

Az idézett tanulmány alapján (1988-as árakon) a működés beindítása az első évben 3,6 millió forintba kerül. A szolgáltatások egy része önfinanszírozó, más része további forrásokat igényel. (Részletesen lásd a tanulmányban.) A működés finanszírozása alapvetően két formában (vagy azok kombinációjában) képzelhető el:

- külső forrás
- tagdíjak (1988-as árakon legalább évi 150 Ft-os tagdíjra lenne szükség).

Kalandok helyén

L.T. kalandjai

Már talán megszokott, hogy ezúttal is a gépjárművek játszották a főszerepet. Valami sorsszerű van abban, hogy mindeddig autós kalandok főszereplőjeként ismert meg a nagyérdemű. Valami különös azért ebben a történetben is van: nevezetesen az, hogy elbeszélője még életben van.

A történet az M3-ason játszódik. Az előző részekben epizodista autóm most csillogtatta mag igazán képességeit. Némi javítás után, mellyel elértük, hogy a motor nemcsak bög, hanem húz is (autós szaknyelven nemcsak nyikorognak a lovak, hanem harapnak is), a masina teljesítménye csodálatossá vált. Mi sem természetesebb, mint hogy teszteljük a táltost. Az M3-as jó pályának ígérkezett, volt elég hely a gyorsulásra (a 16 év azért mégiscsak 16 év). Nem is volt hiba, amíg be nem állítottuk a 120 km/h-ás korosztályos világsúcsot. Itt a forgatókönyv nem illeszkedett a valósághoz, ugyanis enyhe BAL ív volt az úton. Mi (ahol tágas, ott egyenes) a belső sávból a szélsőbe igyekeztünk, mert ott volt hely, vagyis JOBB felé haladtunk. Amikor megpróbáltuk az utat követni, a kerekek megadták magukat a fizikának. Mit tesz a rutin, ilyen esetek már a kisujjamban voltak, így sikerült egyszerre gázt adni, sikítani, ellenkormányozni és eltakarni a szememet. A pacik egy állatként engedelmessékedtek, és most a másik irányba csúsztunk meg.

A felületes szemlélő kívülről úgy vélhette, a kocsiban kolerajárvány dühöng, emellett három matróz megcsáklyázta a kormányt és ádáz küzdelmet folytat a védelmére kirendelt indiánokkal. Közben a tudomány és a kerekek küzdelméből az előbbi került ki győztesen. A kocsni méltóságteljesen elkezdett pörögni a tengelye körül, már amennyiben

120-nál lehet méltóságról beszélni. Egy teljes kör megtétele után megint egyenesbe kerültünk és rakéta módjára vágódtunk ki a pályáról. A többes szám teljesen indokolt, ugyanis rajtam kívül a majré is helyet foglalt az autóban.

Bár egész idáig azon küzdöttünk, hogy megálljunk, nem tudtuk igazán örülni annak, hogy röppályánk végén feltűnt egy stoptábla, ami kellő fékhatást képes gyakorolni. A következő pillanat nagyon sokáig tartott. Amikor kinyitottuk a szemünket, egy földkupacon állomásoztunk, és a tábla nem volt sehol. A rövid nyomozás kiderítette, hogy a tábla vertikális kiterjedése most horizontális irányban realizálódott. Egyéb következtetések is adódtak, de ezek tárgyalásától eltekintek. Miután nemcsak én maradtam épségben, hanem dicső paripám is, villámgyorsan elporoztam a színhelyről.

Sokszor gondolkodtam a dologról azóta, és arra lyukadtam ki, hogy még mindig jobb az újság utolsó oldalán látni ezt a kalandot, mint esetleg utolsó kalandként megélni.

L.T.

No de miért nem
vált a ZGM-ről?

Januárban meglátogatta az egyetemünket Kaifu Toshiki, a japán miniszterelnök. Érdeklődve ültem be az előadásra, abban a biztos tudatban, hogy választ kapok írásban előre feltett kérdéseimre. De a háttérben megmozdultak a visszahúzó erők. Nem tudom ugyanis mivel magyarázni, hogy miért nem emlékezett meg a miniszterelnök válaszában az egész magyar egyetemi életet megreformáló ZGM-ről. (Talán valamki nem adta oda neki a kérdést?) A művelődési tárca szintén elnyelte az ügyet. Ők tán a pozíciójukat féltik? A ZGM emberéletet követel? A kérdésről azt hiszem, fogunk még hallani, bármilyen fájdalmas is egyeseknek.

SZ2